

HGM387/1994

ID intern unic: 301570

[Версия на русском](#)

[Fișa actului juridic](#)

Republica Moldova

GUVERNUL

HOTĂRÎRE Nr. 387

din 06.06.1994

**cu privire la aprobarea Regulamentului-model
al întreprinderii municipale**

Publicat : 02.09.1994 în Monitorul Oficial Nr. 2 art Nr : 16

MODIFICAT

[HG693 din 17.11.09, MO171-172/27.11.09 art.816](#)

 [HG30 din 10.01.06, MO13-15/24.01.06 art.85](#)

Guvernul Republicii Moldova H O T Ă R Ă Ș T E:

Se aprobă Regulamentul-model al întreprinderii municipale, prezentat în anexă.

PRIM-MINISTRU INTERIMAR

AL REPUBLICII MOLDOVA Ion GUȚU

Chișinău, 26 iulie 1994 nr. 387

REGULAMENTUL-MODEL

al întreprinderii municipale

Regulamentul-model al întreprinderii municipale (denumit în continuare Regulamentul) este elaborat în conformitate cu legile Republicii Moldova "Cu privire la antreprenoriat și întreprinderi", "Cu privire la proprietate", "Cu privire la bazele autoadministrării locale" și cu alte acte legislative și determină principiile de activitate și modul de constituire, reorganizare și lichidare a întreprinderii municipale.

I. Dispoziții generale

1. Întreprinderea municipală (în continuare - întreprinderea) este agentul economic cu personalitate juridică, constituit în exclusivitate pe baza proprietății municipale, care, prin utilizarea ei judicioasă, produce anumite tipuri de mărfuri (producție), execută lucrările și prestează serviciile, necesare pentru satisfacerea cerintelor fondatorului (ale unității administrativ-teritoriale fondatoare) și pentru realizarea intereselor sociale și economice ale colectivului de muncă.

2. Întreprinderea este în drept să practice orice gen de activitate exceptând cele interzise de

legislație.

Anumite genuri de activitate, asupra cărora se extinde prerogativa antreprenoriatului de stat, pot fi practicate de întreprindere numai în baza licențelor eliberate conform prevederilor legale.

3. Întreprinderea își creează, în condițiile legii, filiale și reprezentanțe care au dreptul să-și deschidă subconturile lor.

Drept filială se consideră o subdiviziune separată a întreprinderii amplasată în afara sediului acesteia, care exercită o parte din funcțiile ei.

Reprezentanța este o subdiviziune separată a întreprinderii, amplasată în afara sediului acesteia, care reprezintă și apără interesele întreprinderii, efectuează din numele ei afaceri și alte acțiuni juridice.

Filialele și reprezentanțele trebuie să fie indicate în documentele de constituire a întreprinderii.

Filialele și reprezentanțele nu sînt persoane juridice, avînd patrimoniul dotat de întreprindere și desfășurîndu-și activitatea potrivit regulamentelor adoptate de aceasta. Conducătorul filialei (reprezentanței) este numit în funcție de către conducătorul întreprinderii și își derulează activitatea în conformitate cu prevederile contractului.

Filialele dispun de balanțe proprii, ce fac parte din balanța centralizată a întreprinderii.

Întreprinderea poartă răspundere pentru obligațiile filialelor și reprezentanțelor, iar acestea din urmă sînt răspunzătoare de obligațiile întreprinderii.

Firma filialei (reprezentanței) trebuie să indice locul ei de reședință, firma întreprinderii ce a constituit-o și să includă cuvîntul "filială" ("reprezentanță").

4. Întreprinderea se poate asocia în baza unui acord special cu alte unități economice în uniuni, asociații, concerne și alte societăți, conform principiului ramural, teritorial sau altor principii, pentru a-și lărgi posibilitățile în cadrul realizării și protecției intereselor comune ale participanților - de producție, tehnico-științifice, sociale etc.

Crearea structurilor indicate se admite cu condiția respectării legislației antimonopol și altor acte normative.

5. În activitatea sa întreprinderea se conduce de legislația Republicii Moldova și hotărârile Guvernului Republicii Moldova, ale ministerelor, departamentelor, ale organelor autoadministrării locale și de statutul său.

II. Crearea întreprinderii și înregistrarea ei

6. Întreprinderea este fondată și înzestrată cu bunuri de către organul autoadministrării locale (în continuare - fondatorul).

În cazurile cînd pentru crearea și activitatea întreprinderii sînt necesare terenuri sau alte resurse naturale, hotărîrea privind crearea întreprinderii poate fi adoptată numai dacă fondatorul prezintă avizul pozitiv al organului teritorial de expertiză ecologică.

7. Întreprinderea se consideră constituită și capătă dreptul de persoană juridică din ziua înregistrării ei de către stat.

8. Întreprinderea se înregistrează, în modul stabilit, de către Î.S. „Camera Înregistrării de Stat”.

[Pct.8 modificat prin HG693 din 17.11.09, MO171-172/27.11.09 art.816]

[Pct.8 modificat prin HG30/10.01.06, MO13/24.01.06 art.85]

9. Pentru înregistrarea întreprinderii se vor prezenta următoarele documente de constituire: hotărîrea fondatorului privind înființarea întreprinderii și statutul întreprinderii aprobat de fondator.

10. Statutul întreprinderii trebuie să includă următoarele date:

1) denumirea hotărîrii fondatorului privind aprobarea statutului întreprinderii, numărul și data adoptării ei. Înscrierea privind denumirea, numărul și data hotărîrii organului autoadministrării locale despre aprobarea statutului întreprinderii se face în colțul drept de sus al foii de titlu a statutului și se confirmă prin semnătura olografă a conducătorului organului autoadministrării locale și aplicarea ștampilei acestui organ;

2) denumirea (firma) întreprinderii și sediul întreprinderii (în firmă se folosește cuvîntul

"municipal(ă)";

3) scopurile și genurile de activitate ale întreprinderii;

4) mărimea și componența patrimoniului, trecut din proprietatea municipiului respectiv la balanța întreprinderii nou-create (fondul statutar sau capitalul social);

5) modul de posesiune, folosință și dispunere de fondul statutar, precum și schimbarea lui, sursele de formare a patrimoniului întreprinderii, modul de repartizare a venitului (beneficiului net) și de acoperire a pierderilor;

6) principiile de instituire și activitate a organelor administrative și de control ale întreprinderii, competențele lor;

7) modul de reorganizare și lichidare a întreprinderii.

În statut pot fi incluse, de asemenea, și alte prevederi care să specifice particularitățile activității întreprinderii și care nu vor contraveni legislației, altor acte normative și guvernamentale.

III. Patrimoniul întreprinderii

11. Bunurile municipale, pe care fondatorul le-a transmis întreprinderii, aparțin acesteia numai în limitele dreptului gestiunii lor economice.

12. Patrimoniul întreprinderii se constituie din fonduri fixe și mijloace circulante, precum și din alte valori, costul cărora este reflectat în balanța autonomă a întreprinderii.

13. Întreprinderea își poate înstrăina fondurile fixe (clădirile, construcțiile, utilajele, mijloacele de transport și alte valori materiale) numai în baza deciziei fondatorului, cu excepția cazurilor când în statutul întreprinderii nu se prevede altceva.

14. Patrimoniul întreprinderii se formează din următoarele surse:

cotele bănești și materialele fondatorului (capitalul social);

veniturile obținute din comercializarea producției, prestarea lucrărilor, serviciilor, precum și din alte genuri de activitate;

veniturile aduse de hîrțile de valoare;

creditele băncilor și ale altor creditori;

investițiile capitale și subvențiile bugetare locale;

veniturile provenite din închirierea bunurilor sau din organizarea concursurilor, loteriilor și altor activități similare;

vărsămintele nerambursabile și filantropice, donațiile persoanelor fizice și juridice;

alte surse, neinterzise de legislația în vigoare.

15. Pentru obligațiile sale întreprinderea poartă răspundere cu întreg patrimoniul său.

Fondatorul nu poartă răspundere pentru obligațiile întreprinderii, iar întreprinderea nu este răspunzătoare pentru obligațiile fondatorului.

IV. Administrarea întreprinderii

16. Administrarea întreprinderii este efectuată, în conformitate cu statutul ei, de către conducătorul (managerul) acesteia (în continuare - conducătorul), pe care îl numeste și eliberează din funcție fondatorul.

În caz de necesitate, în structura administrativă a întreprinderii poate fi inclus consiliul-director. Principiile de instituire și funcționare a consiliului-director în aceste cazuri se definesc în regulamentul cu privire la activitatea consiliului-director al întreprinderii, care se aprobă de către fondator.

17. Angajarea (desemnarea în funcție) a conducătorului fondatorul o legalizează printr-un contract individual de muncă.

18. În contractul încheiat între fondator și conducător se stabilesc drepturile și obligațiunile lor reciproce (ale părților), inclusiv modul în care conducătorul desemnat își exercită atribuțiile de antreprenor, limitele drepturilor de folosință și gestiune a patrimoniului, genurile de activitate autorizate în beneficiul fondatorului, relațiile reciproce financiare, răspunderea pentru neexecutarea sau executarea neconformă a obligațiunilor sale, precum și termenul de valabilitate,

condițiile de modificare și reziliere a contractului.

19. Conducătorul poartă răspundere materială pentru obligațiunile întreprinderii pe care o conduce, precum și pentru neexecutarea sau executarea neconformă a obligațiunilor sale, stipulate în contract.

20. În termenul de valabilitate al contractului, fondatorul sau oricare altă tertă persoană nu au dreptul să se amestece în activitatea conducătorului, exceptând cazurile prevăzute în condițiile contractuale sau de legislația în vigoare.

21. Conducătorul poate fi eliberat din funcție înainte de expirarea termenului contractului potrivit temeiurilor prevăzute în contract sau de lege.

22. Relațiile conducătorului sau consiliului-director al întreprinderii cu salariații acesteia se reglementează conform legislației în vigoare, contractului colectiv și contractelor de muncă individuale.

V. Activitatea economică și socială a întreprinderii

23. Întreprinderea își organizează activitatea și își determină perspectivele producerii de sine stătător, reieșind din cererea populației și gospodăriei locale la producția, lucrările și serviciile sale, precum și din necesitatea de a-și asigura dezvoltarea economică și socială și sporirea veniturilor salariaților săi.

Temelia programelor de producere o constituie contractele încheiate cu beneficiarii producției, lucrărilor, serviciilor și cu furnizorii de resurse tehnico-materiale, alte valori și materii consumabile.

24. Întreprinderea, în baza studiului conjuncturii pieței, fluctuației prețurilor și a posibilităților partenerilor, inclusiv ale celor potențiali, își organizează asigurarea tehnico-materială a procesului său de producere și construcție capitală, procurându-și resursele necesare pe piața de mărfuri și servicii.

25. Relațiile economice și de altă natură ale întreprinderii cu alte unități economice, organizații și cetățeni se derulează pe baze contractuale.

26. Preturile producției, fabricate de întreprinderile municipale care dețin monopolul pe piața de mărfuri și resurse, sînt reglementate de către stat.

27. Întreprinderea execută livrări, lucrări și servicii pentru necesitățile statului pe bază contractuală sau în modul determinat de legislație.

28. Întreprinderea este obligată să respecte cu strictețe prevederile acordurilor colective privind protecția muncii, mediului ambiant și prescripțiile vizînd tehnica securității, fiind răspunzătoare pentru prejudicierea sănătății și capacității de muncă a salariaților săi în modul stabilit de lege.

VI. Evidențe și control

29. Întreprinderea ține la zi și raportează în modul stabilit datele evidenței statistice, operative și contabile ale activității sale.

30. Controlul asupra activității financiare și economice a întreprinderii este exercitat de fondator. Activitatea financiară și economică a întreprinderii este verificată sistematic de către comisia de revizie (de cenzori) sau revizorul (cenzorul) întreprinderii ori de către o organizație de auditing, autorizată în acest scop printr-un contract special.

31. Controlul activității întreprinderii este efectuat, în limitele competențelor ce le sînt atribuite prin lege, de către organele administrației de stat abilitate cu funcții generale sau speciale de control - financiare, fiscale, bancare, precum și de către alte structuri de stat.

32. Pentru falsificarea datelor evidenței contabile și statistice, ale dărilor de seamă și informațiilor furnizate potrivit cerințelor legale, persoanele oficiale ale întreprinderii poartă răspundere disciplinară, materială sau penală, în conformitate cu legislația în vigoare.

VII. Reorganizarea și lichidarea întreprinderii

33. Lichidarea și reorganizarea (fuziunea, asocierea, divizarea, separarea, transformarea) întreprinderii se desfășurează în temeiul deciziei fondatorului.

34. Întreprinderea este lichidată prin decizia arbitrajului în cazurile:
stabilirii falimentului întreprinderii;

recunoașterii caducității actelor de constituire a întreprinderii.

35. În cazul reorganizării sau lichidării întreprinderii, lucrătorilor disponibilizați li se asigură respectarea drepturilor și intereselor în corespundere cu legislația în vigoare.

36. Întreprinderea se consideră reorganizată sau lichidată de la data introducerii modificărilor respective în Registrul Comercial de Stat.

37. În cazul fuziunii întreprinderii cu o altă unitate economică, toate drepturile și obligațiunile patrimoniale ale fiecăreia dintre ele trec către întreprinderea apărută în rezultatul acestei fuziuni.

În cazul alipirii întreprinderii la un alt agent economic, către acesta din urmă trec toate drepturile și obligațiunile patrimoniale ale întreprinderii alipite.

În cazul divizării întreprinderii, unitățile nou-create în rezultatul acestei divizări își asumă drepturile și obligațiunile patrimoniale ale fostei întreprinderi conform cotelor specificate în actul (balanța) de divizare.

La separarea din cadrul întreprinderii a unei unități noi (ori a câtorva), asupra acesteia (acestora) trec, în părți corespunzătoare, drepturile și obligațiunile patrimoniale ale întreprinderii reorganizate conform actului (balanței) de divizare.

În cazul transformării întreprinderii într-o nouă unitate economică aceasta din urmă își asumă, potrivit legii, toate drepturile și obligațiunile patrimoniale ale fostei întreprinderi.

38. Lichidarea întreprinderii este efectuată de către comisia de lichidare, desemnată de fondator sau de alte organe împuternicite de acesta.

În caz de faliment, întreprinderea este lichidată în baza deciziei arbitrajului. Conform deciziei acestuia, lichidarea poate fi efectuată de însăși conducerea întreprinderii în cauză.

Fondatorul sau arbitrajul, care a decis lichidarea întreprinderii, stabilește modul și termenul lichidării, precum și termenul în care creditorii își pot înainta pretențiile, termen care nu va fi mai mic de două luni din momentul când a fost anunțată lichidarea întreprinderii.

39. Comisia de lichidare sau organul desemnat să lichideze întreprinderea va publica în presă un anunț despre lichidarea acesteia, precizând modul și termenul-limită în care creditorii își pot înainta pretențiile, va încasa datoriile debitorilor față de întreprindere și va înregistra pretențiile creditorilor, informându-i pe aceștia despre lichidarea întreprinderii.

40. După adoptarea deciziei de lichidare, conducerea întreprinderii ce urmează să fie lichidată transmite comisiei de lichidare (organului abilitat) funcțiile sale administrative, inclusiv ținerea lucrărilor de gestiune, și se încadrează în procesul de evaluare a patrimoniului efectiv al întreprinderii.

Comisia de lichidare (organul care efectuează lichidarea) evaluează patrimoniul întreprinderii lichidate, întocmește bilanța de lichidare și o prezintă fondatorului, precum și instanței de judecată sau arbitrajului care a adoptat decizia privind lichidarea întreprinderii, asigură virarea datoriilor acesteia față de buget, celorlalte defalcări și satisfacerea pretențiilor justificate ale creditorilor potrivit bilanței de lichidare a întreprinderii.

41. Controlul asupra activității comisiei de lichidare este efectuat de fondator sau de organul desemnat de acesta.

42. Pentru daunele cauzate întreprinderii lichidate, precum și creditorilor ei din culpa comisei de lichidare (organului care efectuează lichidarea), întreaga răspundere, prevăzută de legislația în vigoare, o poartă membrii comisiei de lichidare (organul care efectuează lichidarea).

43. Hotărârea privind folosirea bunurilor întreprinderii, rămase după satisfacerea pretențiilor justificate ale creditorilor și membrilor colectivului ei de muncă, după definitivarea altor decontări și recuperarea cheltuielilor comportate de lichidare, se adoptă de către fondator.